

L' ART DEL PAGÈS

IMPORTACIÓ DE PRODUCTES

agrícolas espanyols á Fransa.

Tenim á la vista, una estadística comparativa del comerç de vins estrangers importats á Fransa desde 'l primer de Janer á 30 de Novembre de 1881 é iguals mesos de 1882.

De ella resulta que en 1881 la importació de vins espanyols fou de 4.921,410 hectòlitros; y en 1882 de 4.676,981; de manera, que hi ha una diferencia en menys de 244,429 hectòlitros.

Ara bé; si 's comparan [aquestas xifras ab las que donan las importacions de vins italians en los dos anys expressats, se deduirá la ventatja que portém.

En efecte; Italia en 1881, esportá á Fransa 1.475,604 hectòlitros y en 1882, 647,391, existint per tant, una diferencia de 828,213 hectòlitros.

Además, de diferentes procedencias han sigut importats á Fransa en 1881, 502,315 y en 1882, 434, 207, haventhi de diferencia en menys 68,108 hectòlitros.

De totas aquestas xifras resulta: que Espanya sola importa mes vi á Fransa que totas las demes nacions juntas; que nostres vins tenen mes acceptació á Fransa que 'ls de las demes nacions, supost que, en absolut, en 1882 sa esportació ha decrescut menys que la d' Italia; y relati-

vament als vins d'altres procedencias, ha sigut també major sa esportació.

Per fi, en 1881, lo total de vins importats á Fransa fou de 6.899,329 hectólitros, y de 6.401.656 en 1882.

Aquesta diferencia en menos de 497,673 hectólitros, no hi ha que atribuhirla á la major producció de vins á Fransa, sino á que de dia en dia s'elabora en la nació vehina mes vi de pansa.

Respecte d'altres productes agrícolas, Espanya ha esportat pera Fransa

En 1881.—Taronjas, 23.604,250 kilógrams.—Pansas, 4.066,900.—Admetllas y avellanas, 2.063,300. En 1882.—Taronjas, 40.993,500 kilógrams.—Pansas, 2.616,000.—Admetllas y avellanas, 1.553,000.

Com se veu, si la importació de pansas, admetllas y avellanas, ha disminuhit en 1882, en cambi la de taronja ha aumentat considerablement, puix resulta una diferencia en mes de 17.389,250 kilógrams.

AGRICULTURA PRÁCTICA

SANEJAMENT DE COMARCAS

CASTELLDEFELS.

I.

Ningú dubtará de que una de las miras principals de tota Adminisració pública es la relativa á sanejament de terrenos pera ferlos habitables.

Las restants milloras poden considerarse com á secundarias comparadas ab lo que acabém d'indicar, ja que lo primer en tota encontrada, com en tota familia y en tot individuó, es la possibilitat de viure. Lo dret á la existencia imposa un deber correlatiu en tota Administració: lo deber de procurar que

sobre la vida dels moradors d' un país no pesi constantment una amenassa de malestar y de mort.

Y quan las encontradas ó comarcas que 's tracta de protegir contra las amenassas de malaltia y de destrucció reuneixen altres conceptes, condicions que podian atraure generals y quantiosos beneficis, llavors lo dret y 'l deber á que' ns hem referit tenen més forsa y s' imposan ab major oportunitat. No's pot alegar, en tal cas, que 'ls habitants exigeixen un dispendi sols favorable á la sua salut ó solzament ventatjós pera ells; no's pot dir que pera 'l profit particular se fa contribuir á la generalitat, tota vegada que 'l gasto, degudament aplicat, es verdaerament reproductiu.

Hi há mes encara. Lo sanejament y millora d' un país jamay es exclussivament favorable á n' ell y las poblacions limitrofes perquè ni l' un ni las altras constitueixen regió apart de las demés. Sempre'l seu benefici immediat se relaciona ab lo segur, encara que mediat, de las demés regions, resultantne, com últim y positiu efecte, beneficiada una considerable extensió de territori.

Com á cuestió, donchs, d' humanitat y com á cuestió de compliment d' una obligació administrativa deu estimarse la que 'ns ocupa, y en un y altre concepte, ha de mereixer enhorabona tota providencia encaminada al sanejament y millora de comarcas.

Per tal rahó, y aplicant avuy á una de las encontradas de la provincia de Barcelona, (com l' aplicariám á altra qualsevol de Catalunya, si fos del cas.) trobém digna d' alabansa la resolució ab que la Diputació provincial atengué, en una de sas darreras sessions, la reclamació formulada per l' Ajuntament de Castelldefels, relativa á que s' estudien los medis de sanejar aquell districte municipal. Semblant estudi ha sigut confiat al distinguit enginyer D. Melcior de Palau de qual competencia en la materia, mes especialment en l' assumpto concret á que 'ns referim, no dubtém molt ni poch. Sabém que estudis de semblant ordre no s' improvisan ni 's fan ab ilustració y bona voluntat solzament; pero sabém també, com implicitament hem dit ja, que altres no poden havernhi de mes privilegiat y meritoris.

Se tracta d' un antiquíssim poble (1) y d' un districte municipal que á mitjan segle XVIII, contava mes de 120 vehins y que avuy ne té sols 54, á pesar de sa proximitat á Barcelona, á pesar de lo pintoresch de tota la encontrada y á pesar de la major facilitat de comunicacions que haurian hagut de ferla prosperar com á altrás qual situació topogràfica es comparable á la d' ell; se tracta d' un districte sense elemens poderosos de conréu avuy, ja que ha desaparegut d' ell, desde la citada fetxa, la quarantena de parells de bous que en 1760 feyan productivas sas terras; se tracta d' una comarca de que se 'n van los moradores de las casas (alguns d' ells per impossibilitat material de pagar la contribució) sense que s' en haja construhida mes que una en l' espay de mes d' una centuria: se tracta, en fi, d' un districte delmat per la insalubritat permanent, que reduheix sa població á alguns infelissos sense vigor pera guanyarse la vida, atacats per las febres y dels que, segons datos del arxiu municipal y parroquial, ne moren cada any un deu per cent, no arrivant cap d' ells á edat avansada y haventse donat lo cas de que, aquest any, d' una familia composta de set personas una ha mort, tres han estat malaltas de gravetat y las tres restants han abandonat lo poble.

Aquest, donchs, seguintse la proporció indicada, estaria destinat á desapareixer per complert, ab ell segurament (encara que en mes llarch plasso) alguna de las poblacions circunvehinas é interessadas, per lo mateix, en que 's posi remey al dany que deplorém, si no s' estudiessin y plantejessin los medis pera fer cessar las causas d' insalubritat y de ruina que malmenan la comarca á que 'ns referim.

Aquest noble afany no será d' avuy. Nos consta que més d' una vegada s' ha pensat sériament en contrarestar aquell funest malestar y recordém que, en 1875, ab motiu d' haverse desarrollat lo mal d' una manera terrible, varen recullirse per lo Gobernador de la provincia, que espontáneament se trasladá á Castelldefels, datos que li demostraren, ab dolorosa exactitut, la importancia d' aquell, ja que de 211 habitants resultá que

(1) Clar revela sa antiguitat lo nom que porta: *Castelldefels* (de *faels* ó *adictes*, en antic.)

n' hi havia 198 atacats per las intermitents y que 'n moriren 19 de resultas, á lo qual podém afegir que en altres anys subsegüents no ha disminuït semblant proporció sino que s' ha mantingut fatalment, segons massa 's desprén de lo que hem dit avans.

Pera completar lo present escrit, molt nos agradaria poder evidenciar que 'l sanejament y millora proposats convertirian la comarca en una de las mes deliciosas de la provincia. En defecte de datos concrets pera probarho, com ab datos hem probat la gravetat del dany, dirém, en primer lloch, que se 'ns ha segurat, per varias personas, que un dels passatjers que anavan en cert tren de nit, procedent de Vilanova y Geltrú, se sentí atacat de las febras regnants en aquell indret per lo sol fet d' haverhi passat, y, en segon lloch que son numerosos los productes que podrian extraures de la comarca com numerosas son las bellasas naturals que convidan á convertir aquella costa avuy desdixada per sa insalubritat, en animada y fértil, es á dir en digna de la provincia hont se troba situada.

Bastará consignar, en proba de la fecunditat d' aquell país, que tot terreno després de sanejat conté una gran cantitat de materias orgánicas é inorgánicas, en estat de descomposició, propias pera la nutrició de las plantas.

Com á dato mes concret, afegirém que, en los espays de terra del districte de Castelldefels, no embassats d' ordinari, s' hi produheixen perfectament espárrechs y altrás plantas d' horta que requereixen sempre pera son cultiu bon fondo y bona terra.

Per tot lo que deixém exposat, donchs, y atenent á que la comarca mencionada es la única que constituheix una verdadera taca de insalubritat pera la provincia de Barcelona (comprenent Castelldefels, Gavá y Prat del Llobregat, principalment) no duptém en repetir que 'l sanejament y millora del expressat districte será una obra meritoria en alt grau.

Lo que hi há, pero, de doldre en l' assumpto, apart de la dificultat del estudi y del cost de la millora, es que la llegislació vigent no favoreix tampoch gens, la celeritat que seria de desitjar y que podria obtenirse en condicions ventajosas.

II.

La naturalesa especial del terreno á Castelldefels, formant part del delta del Llobregat, d' época moderna, d' aluvió, fa que permeti tota mena de cultius, mercés á la riquesa de sos components. Pero aquesta ventatja s' anula per complert tenint en compte lo baix del nivell d' aquelles terras, no deixant sortida á las ayguas naturals que quedan atolldaas, mercés al cultiu adoptat per aquells naturals, que consisteix en obrir rasas que limitan los camps deixantlos en sech. Aquestas no tenint sortida se converteixen en focos de putrefacció de las substancias vegetals, fent inhabitable tota aquella comarca.

De primer moment se presenta molt difícil, sino impossible l' aixugar aquells terrenos, donat lo poch desnivell que ofereixen respecte del mar, y no obstant es l' únich remey que aquella comarca exigeix per son complert sanejament.

Tenint present lo que s' ha fet en altres païssos ab comarcas de las condicions de la que 'ns ocupa, la resolució del problema 's presenta senzilla y práctica al mateix temps.

Lo método empleat consisteix en tapar las rasas, que limitan los camps cultivats, plantant en son lloch arbres de prou forsa d' absorció y evaporació del aygua del subsol. L' *eucaliptus globulus* es lo mes indicat, per esser l' arbre que 's fa mes depressa no á expensas de las substancias assimilables del terreno, sino per sa gran potencia d' absorció del aygua, verdaderament prodigiosa si 's té en compte que pot absorvir fins á deu vegadas son pès, en vintiquatre horas. A aquesta bona condició 'n reuneix d' altras, essent importantíssim la de las emanacions odoríficas antisépticas que escampantse continuament per la atmósfera contribuheixen en gran manera á sa purificació, fent desapareixer per complert las febras intermitents en los llocs ahont dit arbre 's cultiva en gran escala.

En comprovació de nostres acerts podém citar los resultats obtinguts á Roma, Alger, Málaga, Mitjdia de Fransa, Cap de Bona Esperansa, etc., ahont s' ha aplicat aquest medi contra 'l paludisme, essent de notar que en la Australia, d' ahont ha sigut portat l' eucaliptus y ahont está molt estés, formant grans boscos, no hi son conegudas las intermitents palúdicas.

La premsa periódica no fa molt anys s' ocupá de la cessió

de terrenos de la campinya romana als frares trapenses feta, pel govern italià posantlos hi per condició lo sanejament per medi de la plantació d'eucaliptus, donchs bé: lo primer any sols pogueren treballarhi de dias, retirantse á la nit, y no obstant foren molts los atacats per las febres, mentres que al segon any, enque l'arbre ja te una alsada de tres metres, ja s'hi pogueren estar de nits, essent avuy dia un terreno completament habitable y apte pera tota mena de cultiu.

A trenta vuit kilómetros d'Alger, y á la vora d'un riu, tots los habitants patian d'intermitents. Lo propietari d'aquells terrenos hi plantá molts eucaliptus y aixís que aquestos arribaren á tenir la alsada de tres metres desaparequeren las febres per no tornarshi á presentar.

En la vehina república á la vora del riu Var y en la entrada del ferro-carril hi ha una petita casa destinada al guarda-agul·las, qual empleat havia d'esser rellevat cada any y n'hi havian ja morts alguns de seguits, quan se li va ocorre á M. Villart, enginyer d'aquell ferro-carril, plantar quaranta eucaliptus al voltant de la casilla, y desde allavors es la habitació mes sana d'aquella localitat.

Altres y altres exemples práctichs de la eficacia que pera 'l sanejament de terrenos té l'eucaliptus podrian citarse, essent de notar que al costat del gran remey que aquest arbre presta purificant la comarca en que viu ofereix grans ventatjas económicas.

En efecte als tres ó quatre anys de sa plantació es ja l'eucaliptus un magnífich pal de telégrafos, de fusta consistent, puig essent molt rehinosa no 's pudreix ab las humitats.

Dels sis als deu anys es ja arbre corpulent y sa fusta molt estimada en ebanisteria y corroneria, sortint també d'ella magníficas travessas pera ferro-carrils.

Tots los interessats directament al sanejament de Castelldefels, deurian á nostre entendre, pendre la iniciativa y aplicar lo remey que acabém d'indicar sens perjudicis com hem dit dels demás medis que proposi en son dictámen l'enginyer encarregat d'estudiarlos. L'Ajuntament d'aquell poble, la corporació provincial, y especialment la Companyia dels ferro-carrils directes, son los mes indicats pera dur á cap la plantació

en gran escala del eucaliptus, procurant que 'ls propietaris particulars segueixin lo seu exemple, ab la seguretat de que no sols farán allunyar d' aquella comarca la febre y la miseria que avuy la té abatuda, sino millorar lo cultiu d' aquellas terras á propòsit per sa naturalesa pera donar bons rendiments, y al mateix temps s' indemnisanán lucranthi, del petit sacrifici que las tals plantacions poden exigirlosi.

ACCIÓN DEL VI

SOBRE LAS EYNAS Y CANONADAS DE ZINC.

Habentme preguntat quina acció podrà tenir lo vi sobre las eynas de zinc, ab l' objecte de saber si podria ó no emplear canons d' aquet metall pera trasvassar dit líquit, he fet alguns ensaigs pera poder contestar d' un modo segur y categórich.

A aquest efecte, vaig pendre un vi negre, usual, de la Mancha, de 15° d' alcohol, y d' una acidés representada per 4 graus de carbonat de sosa per litro de vi; agror, que ni es poca, ni es tampoch excessiva. Vaig posar una mica d' aquest vi en una copa, y vaig ficarhi una lámina de zinc pur y ben pulit. Durant los primers dias, trayent la lámina metálica, no 's notá en ella cap variació; però passat aquet temps, comensá á formarse un lleuger depòsit obscur, mes abundant junt á la superficie del vi que en las porcions inferiors de la lámina.

Als deu dias vaig traure aquesta del líquit, y vaig analizar per una part lo vi y per altre 'l depòsit que sobre'l zinc s' havia format.

Evaporat lo vi á sequetat, incinerat l' extracte y analizadas las cenbras resultants, vaig poder caracterisar en aquestas la presencia del zinc, bé que en petita cantitat.

Separant ab molt cuydado 'l depòsit obscur rojench format sobre la lámina de zinc, queda al descubert la superficie del metall, ab senyals d' haver sufert poca alteració ó d' haverla experimentat per igual, mercés á lo que 's coneixian molt poch las petjadas del atac.

Tracta lo depòsit per àcid clorhidich (sal fumant), se disolgué en gran part, quedant insolubles alguns grumolls rojenchs. En la dissolució clorhidrica aixís obtinguda, se trová 'l zinc en bastanta quantitat.

Del estudi d' aquets datos resulta:

1.er Que 'ls àcids lliures del vi (acètic, tartàric, carbònic, etc.) se combinen molt lentament ab lo zinc, en rahó á la petita proporció en que 's trovan.

2.ª Que com pera verificarse aquesta combinació 'l zinc té que oxidarse, l' atach se verifica ab mes rapidés junt á la superfície, que es la part exposada á la acció del aire.

3.^r La acció del aire en la superfície del vi favoreix també la formació d' àcid acètic, que á la vegada actua sobre 'l zinc, contribuhint així á augmentar l' atach del metall en dita part.

4.^t L' àcid acètic, lo tartàric, y alguns altres formen ab lo zinc sals solubles, danyinas que queden en dissolució en lo vi, mentres que l' àcid carbònic forma carbonats, que son insolubles y formen depòsits sobre la lámina de zinc.

5.^t Lo tanino y las materias colorants del vi també actuan sobre 'l metall, especialment baix la acció del aire, formantse tanats de zinc, y á aquests y al carbonat es degut lo depòsit que sobre la lámina metálica 's forma.

Reflexionant sobre aquestas circumstancias, pot deduhirse que, atenent á la lèntitut ab que 'l vi en bon estat obra sobre 'l zinc, y á que 'l carbonat y tanat de zinc son insolubles y no queden en lo líquit, no hi ha inconvenient en tirar vi en una eyna de zinc, sempre que en aquesta no hi haja d' estar mes que breu temps y que 's neteji cuydadosament després. Però en cambi es molt exposat lo fer ús continuat d' atuells y canons de zinc pera contenir y trasvassar lo vi, puix aquest anirà poch á poch actuant sobre 'l metall, y molt especialment las desferas que quedin impregnant las parets, per estar en situació d' esser mes fàcilment oxidables. Las sals de zinc que en aquestas circumstancias se vayan formant, serán després arrastradas per las masses de vi que 's trasvassan, y aixó podrà evidentment arribar á ser dolent.

V. DE VERA Y LOPEZ.

VARIETATS

Utilisació de las desferras de suro pera la fabricació de la pedra-suro.

La pedra-suro consisteix en petits trossos de suro lligats principalment ab cals y formant una massa dura. Una pedra de la grandària d'un rajol ordinari pesa 630 grams; lo pés específich d'aquesta substancia es donchs o'31. Es tan mala conductora del calor y del sonido com lo mateix suro. No pot cremar ni pudrirse, y soporta una presi6 de 2'8 kilograms per centímetro cuadrat.

La pedra-suro es, donchs, un exce-lent material pera construccions lleugeras y pera totes aquellas en que 's necessita un material impermeable á la humitat y á la escalfor.

Pera prepararla s' amassa ab morter ordinari, ó bé ab ciment en las construccions que han d'estar sotmesas á la humitat.

S' emplea sobre tot pera revestir los murs humits, pera la obra en las calderas de vapor, pera fogainas, pera 'ls dep6sits d'aygua freda, pera terrats y teuladas, etc.

En la exposició de Nuremberg los senyors Grünsweig y Hartmann han construhit un pabellonet en lo qual s' ha aplicat la pedra-suro en diferents usos.

Además totes las calderas de la exposició están cubiertas d'aquet material, y 'ls corr6ns de las máquinas tenen una cuberta de lo mateix.

La fábrica dels citats senyors emplea per dia uns 1.600 kilograms de suro en desferras, y sa producció en pedra-suro es d' unas 6.000 pessas per dia.

No creyém que aquesta aplicació del suro siga la millor, haventnhi tantas d'altras mes apropiadas ab una substancia de valor com es aquesta, fins en la forma de desferra, pero no volém deixar de fer conèixer á nos-tres lectors aquest nou destí que 's dona á n'aquesta materia.

NOTICIAS

Pedregadas en primavera.—En la última primavera los agricultors de Berronaghia (Alger) han fet un experiment que mereix ser conegut per tots los viticultors.

Una espantosa pedregada ocorreguda lo 17 de Maig del any derrer destruhí entre altras cullitas, los ceps de la castigada població. Alguns agricultors, en lloch de desconsolarse tingueren la dixosa idea de podar de nou los destroncats ceps, de manera que quedassen desembrassats del modernt sarmant, fét malbé per la pedra, y ben aviat una nova y vigorosa vegetació s' oferí als ulls del pagesos, apareixent nous raimis que arri-

baren á madurar en 15 de Setembre mentres que 'ls ceps que no havian sigut podats altra vegada vegetavan miserablement sens donar cap fruyt.

Los viticultors podrán donchs, recordar aquest experiment en ocasió oportuna y renovar-lo si sas vinyas tenen la desgracia de sufrir una pedregada durant la primavera.

Sintoma fatal.—Llegim en *El Palafrugellense*: «Ab lo sentiment que la trista realitat produex, han vist nostres agricultors durant la actual época de la poda, disminuir extraordinariament los sarments aixís en llargada com en gruix. Tan trist resultat, exclaman los mes práctichs, sera forsosament degut á la filoxera, per esser nou en aquest país quedar tan disminuïts los sarments, y per apareixer aixís, sobretot en los vinyats que mostran tacs filoxéricas. Aixó 'ns mou á unir nostra débil veu á la de la premsa tota y á demanar ab urgencia al Govern y la comissió que aquest nombrá, que estudien ab activitat lo que hi ha que fer pera aturar tant terrible plaga y á que 's posin en planta los medis útils y oportuns.

Taronjas.—Diu *El Litoral* de Gandía:

«Tenen molt preocupats als culliters de taronja las fortas ventadas de la última semana, y la poca demanda que hi ha de dit fruyt, de tal manera, que son molts los que aquest hivern han comensat á arrencar los arbres, substituintlos ab ceps.»

En cambi diuen d' Alcira que tal importancia s' hadonat en lo que va de mes al comer de la exportació de taronja pero l' estranjer, que hi ha moments en que arriban á faltar las caixas á pesar de funcionar en aquella ciutat sis ó set máquinas de serrar fusta mogudas pel vapor.

Olivas.—Aquest any hi ha hagut en la Plana una cullita d' olivas abundant com may s'havia vist en aquella comarca valenciana. En molts pobles, los arbres están carregadíssims de fruyt, pero aquest no dona tan oli com altrás vegadas, per esser petit y haver patit la malaltia coneguda ab lo nom de *tachi*.

Vins.—Diuhen de Vilanova y Geltrú que de poch dias á n' aquesta part tornan á esser molt sollicitats los caldos d'aquella comarca pels comisionistas francesos, haventse verificat compras d' alguna importancia á 35 pessetas carga.

VINS.

Se reanima la demanda dels negres pera Fransa en casi tots los centros productors de Catalunya, sobre tot en classes bonas y superiors, que son las desitjadas pels comisionistas y las quals imprimeixen al negoci tota la animació.

No obstant la poca demanda, que es bastant limitada per la carencia de barcos disponibles, sostenen sos preus los preparats pera Ultramar al tipo que indicavam en la revista passada. En cambi ressenyem los preus que obtenen los caldos del país en los següents punts:

Esparraguera, Bruch, Piera y Pierola, de 27 á 30 pessetas la carga de 121 litros.—Manresa, los de 12 graus, de 20 á 25.—Igualada, pels vols de 30.—Vendrell, de 26 á 28.—Cornudella, á mes de 35, classe superior.—Porrera, casi al mateix tipo.—Gerona, de 42 á 45 classe extra.—Figueras, de 28 á 30 comú.

Los blanchs, ab molt bona tendència á millorar, son sollicitats á Vilafranca del Panadés. Pera 'l Riu de la Plata, segueixen cotisantse 'ls sechs á 12 duros y de 17 á 18 los dolos de Málaga en cuarterola de 120 litros. pera 'ls Estats-Units del Nort los blanchs sechs imitats al Jerez de 16 y 112 á 17 duros lo barril de la mateixa cabuda y las imitaciones d'Oporto á 16 y 112 duros en cuarterola á la portuguesa pera 'l Brassil.

CALENDARI DEL PAGÉS

FEBRER

CASSA Y PESCA

CASSA.—Lo dia 16 d'aquest mes s'estableix la veda, fins lo dia 15 d'Agost, en las provincias de Albacete, Alicant, Almeria, Badajoz, Barcelona, Cáceres, Cadiz, Castellon, Ciudad-Real, Córdoba, Cuenca, Gerona, Granada, Guadalajara, Huelva, Jaen, Lleyda, Málaga, Murcia, Sevilla, Tarragona, Teruel, Toledo, Valencia y Zaragoza, inclosas las islas Balears y las Canarias, quedant prohibida la circulació y venda de cassa viva ó morta durant la época de veda; però pot continuarse la cassa dels animals fréstechs en los estans y albuferas fins lo 31 de Mars. Segueixen procreant los porchs sanglós y comensan á anar eixits los llops y las guineus. Ab aquest motiu deu redoblarse la guerra contra 'ls animals danyosos, sens oblidar la persecució dels perjudicials y cassadors d'amagat.

PESCA.—Pe 'l febrer se fa la pesca lo mateix que en lo mes anterior empleant per esquer los cuchs. Las llampresas pujan los rius y 'ls esturions novells, se comensan á acostar á las voras pera pondre 'ls ous. En lo mar s'agafan ab am las acedias, lo bacallá, las truitas petitas, los llussets y 'l llenguado, sobre tot de nit y ab vent S. E. Lo dia 15 d'aquet mes termina la veda especial pera la familia dels molls ó rogets (salmonidos.)

Imprenta de «La Renaixensa», Xuclá, 13, baixos.